

ding Fjord, naar en Fjerdedel er affpærret, er Sildefiskeri, men ude i Lille-Belt kan man paa Grund af Strømforholdene ikke bruge Naad og altsaa ikke drive Sildefiskeri. Skal altsaa Fjorden være et afsgrændset Fiskevand, hvor det paa Forhaand er givet, at Fiskeriet ikke kan drives i en Del deraf, og den anden Del saa ogsaa lukkes, saa blive Fiskerne brodløse. Nu har Hsen lukket Fjorden og gjort alt Fiskeri umuligt, og naar nu Hsen bryder op, saa har Ministeren lukket helt ud til Mundingen ved Lille-Belt, hvor Fiskerne aldeles ikke kunne komme, og den Indtægt, de have havt, vil gaa tabt for dem. Jeg slutter mig derfor til de foregaaende Talere, som have udtalt det Naab, at Ministerens Bekjendtgørelse heller ikke maa blive i Kraft efter 1ste April; men det vil den jo gjøre, hvis den ærede Minister ikke gjør en Forandring. I saa Fald vil hele Sildefiskeriet i Foraaret være totalt forbudt. Disse Fjorde ere jo saa vide og dybe ud mod Mundingen, at der ikke kan være Tale om, at der kan være et Sted, hvor Angelen særlig udflykkes, men der kan fiskes der, fordi Odden, som strækker sig ud der, hindrer den stærke Strøm i Bæltet. — Endelig skal jeg kun sige to Ord om Endringsforslaget Nr. 15 og det af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) dertil indenfor Udvalgets Liste stillede Underændringsforslag, de to Forslag, der handle om Fisser Steensen. Vi have jo nu hørt saa Meget om den Sag, at jeg kan indskrænke mig til saa Bemærkninger. Jeg skal kun minde om, at først i de senere Aar er i Grunden vor Fiskerbefolkning og tilbøls vor Sømandsstand oppe ved Slagen og paa Vestkysten paa en Maade bleven opdaget for os. Vore Kunstnere og Forfattere have ligefrem draaget denne Befolkning fremfor vore Dine. Vi have lært at faae Blif for de Folk, som de fleste af os tidligere ikke have kjendt, fordi de ho paa isolerede Steder, og fordi de som oftest færdes paa Havet. Vi have egentlig kun vidst, at de boede ved disse Kyster, men særlig een af vore Forfattere, der er en stor Dyrker og maaſte er størst paa det Omraade, har vundet Folkets Dre ved, ligesom andre Digtere og Kunstnere senere have gjort, at fortælle os om disse Fiskere paa Vestkysten. Vi have hørt om deres Heltmod, om deres Foragt for Faren, om Trofastheden og Sammenholdet mellem dem. Vi have altsaa hidtil læst om alt dette. Nu kommer, som det ærede Medlem fra Aarhus (Bingel) mindede os om, en af disse Realister til os, en af disse Mænd fra Havet. Ellers kunde vi maaſte have sagt: Vi vide ikke, hvor Meget af det, der fortællendes, der er

Digterens egen Opfindelse, hvor Meget, der hidrører fra hans Syn paa og Fortjærlighed for disse hans Yndlinge. Men den Mand, her kommer, hans Saga fortælles os ikke af en Digter, der maaſte kunde have udflykket det og fortalt, hvorledes det burde være, men den fortælles med jævne Ord efter hans Kammeraters Fremstilling. Der fortælles os, hvorledes han Gang efter Gang har sat sit Liv i Bøve. Lad os hufte paa det, naar vi skulle votere om det, lad os minde os selv om, hvorledes han i de kolde Vinterrætter derude i Klitterne er sprunget ud i det vinterkolde Hav, hvorledes han har sat ethvert Hensyn til sig selv til Side, hvorledes han ikke har tænkt paa sit Liv her paa Jorden og ikke en Gang paa, om han havde et forholdsvis gunstigt Erhverv, jaaledes som det nu bliver os fortalt. Han har kun tænkt paa Folkene derude, paa sine Kammerater og paa vildfremmede Mennesker, hvorledes de vare stødte i Nød og Fare. Jeg synes, at naar vi erindre os den 1ste Behandling af denne Sag og erindre den Maade, hvorpaa Thinget sluttede sig om dette Andragende fra hans Kammerater deroppe i Løkken, saa er det lidt underligt og gjør et lidt eiendommeligt Indtryk at se noget saa Snebent som disse 200 Kr. blive foreslaet. Den ærede Ordfører for Andragenderne, det ærede Medlem fra Ribe (Buss), udtalte den Gang, at han særlig gjerne vilde være med til, at den Mand kunde faae en passende Understøttelse. Der lod saa den Afbrudelse: „En sorgfri Alderdom“. Den ærede Ordfører sagde da: Ja, en sorgfri Alderdom; det er jeg enig med det ærede Medlem i, at han bør have, og det synes jeg, denne Mand har fortjent. Han talte senere om, at han ikke tvivlede om, at det store Flertal af Thinget vilde være enig med Udvalget i denne Betragtning. Det ærede Medlem fra Aarhus (Bingel) talte ogsaa om, at det var et af de smukkeste Andragender, som nogensinde have foreligget paa Thingets Bord, og det Samme mener han endnu. Ja, han vilde endogsaa, hvis Thinget havde været talrigere til Stede — de Leiligheder kunne jo indtræffe af og til, hvor Thinget har været mindre talrigt samlet — have foreslaet, at Thingets Medlemmer skulde rejse sig op for at hædre denne Mand derude fra Løkken. Den ærede Minister udtalte tvende Gange i sit Svar, at han erkjendte, at vedkommende Mand i høi Grad var værdig til Understøttelse, og dette gjentog han senere. Efter en saadan Modtagelse af dette Andragende fra Løkken, efter saa enstemmige Udtalelser baade fra Thingets Flertal og fra Ministeren, ser det lidt underligt